

στρουγκού

στρουγκού, η, ουσ. [<στρούγκα + κατάλ. -ού], (στη γλώσσα της αργκό) η φυλακή: «πολλές φορές μέσα στη στρουγκού μπορείς να βρεις τα πιο καλά παιδιά». Συνών. *αλυσίδες (3) / κάγκελα (3) / μπουζού (3) / σίδερα (4) / στενή (2) / φρέσκο / χιάψη / ψειρού*.

- *μπαίνω στη στρουγκού*, μπαίνω φυλακή, φυλακίζομαι: «ήταν φυσικό να μπει στη στρουγκού, αφού έμπλεξε μ' αυτές τις αλητείες!»

- *τον βάζω στη στρουγκού*, βλ. συνηθέστ. *τον ρίχνω στη στρουγκού*.

- *τον ρίχνω στη στρουγκού*, τονφυλακίζω: «μόλις τον έπιασαν, τον έριξαν στη στρουγκού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας